

Sygn. akt I C 163/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy w Dębicy, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Grzegorz Barnak

Protokolant: sekretarz sądowy Faustyna Piwowar

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2021 r. w Dębicy na rozprawie

sprawy z powództwa P. G.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda P. G. kwotę 163,20 zł (słownie: sto sześćdziesiąt trzy złote, dwadzieścia groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 sierpnia 2019 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda P. G. 137,00 zł (słownie: sto trzydzieści siedem złotych) z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 163/21 upr.

UZASADNIENIE

Powód P. G. domagał się od (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. zapłaty kwoty 221,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 sierpnia 2019 r. do dnia zapłaty, ponadto domagał się zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podniósł, że dochodzona przezeń wierzytelność wynika ze szkody, jakiej doznał poszkodowany A. K. w swoim pojeździe marki V. w dniu 9 czerwca 2019 r. Poszkodowany z uwagi na brak możliwości korzystania z własnego pojazdu na czas likwidacji szkody zmuszony został do wynajęcia pojazdu zastępczego. Koszt najmu wyniósł 688,80 zł, z czego pozwany wypłacił tytułem pojazdu zastępczego odszkodowanie w kwocie 467,40 zł.

Pozwany (...) Towarzystwo (...) S.A. wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz od powoda kosztów procesu. Uzasadniając swe stanowisko pozwany stwierdził, że wypłacił już na rzecz powoda kwotę 476,40 zł, uznając stawkę powoda w kwocie 95,00 zł netto (116,85 zł brutto), za pełne cztery dni najmu. Pozwany kwestionował stawkę najmu zastępczego zaoferowaną przez powoda.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 505⁸ § 4 k.p.c. w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza tysiąca złotych, uzasadnienie wyroku ogranicza się do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Od uznania sądu, opartego na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy, zależy rozszerzenie tego uzasadnienia o pozostałą treść określoną w art. 327¹ § 1 k.p.c.

Sąd uznał w niniejszej sprawie, że przytoczenie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia oraz przeprowadzenie szczegółowej oceny dowodów nie jest konieczne. Świadek A. K. przedstawił okoliczności wynajęcia pojazdu zastępczego oraz zeznał, że nie zajmował się najmem pojazdu zastępczego. Świadek wskazał, że nie znał stawki najmu samochodu oferowanej przez (...).

Wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Niespornym jest, że sprawcę szkody i pozwanego łączyła umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodna z treścią przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Przepis art. 4 powyższej ustawy wskazuje, iż ubezpieczeniem obowiązkowym jest ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Stosownie do treści art. 13 ust. 2 ustawy w obowiązkowych ubezpieczeniach OC odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem. Natomiast w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego (art. 22 ust 1 ustawy).

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia OC ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. W § 4 k.c. cytowanego przepisu wskazano, że uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

W sprawie nie sporna była odpowiedzialność pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z/s w W., konieczność najmu pojazdu zastępczego i okres najmu.

Spór dotyczył wyłącznie stawki najmu i ewentualnego uchybienia przez poszkodowanego obowiązkowi minimalizacji szkody, tj. czy poszkodowany poprzez wynajem pojazdu w klasie niższej niż uszkodzony pojazd przyczynił się do zwiększenia szkody.

Badając z urzędu legitymację procesową czynną uznano, że została ona wykazana i wynikała z treści art. 509 § 1 i 2 k.c., jako że wierzytelność przysługująca poszkodowanemu została przelana na powoda.

Zgodnie z art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

Nie budzi również żadnych wątpliwości, że poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania najtańszej oferty najmu pojazdu zastępczego. Tym niemniej ustawodawca nałożył na poszkodowanego obowiązek zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c. oraz art. 16 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych), co określa się ogólnie obowiązkiem minimalizacji szkody. Kwestia ta była i jest przedmiotem wielu wypowiedzi judykatury, a podsumowaniem orzecznictwa w tym zakresie jest uchwała Sądu Najwyższego z 24 sierpnia 2017 r. w sprawie III CZP 20/17. Wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Zgodnie z art. 6 k.c. w zw. z art. 361 § 1 k.c. oraz art. 363 k.c. ciężar dowodu wysokości szkody spoczywa na poszkodowanym. Przy określeniu wysokości dobowej stawki najmu pojazdu zastępczego Sąd miał na uwadze następujące kwestie. Po pierwsze zwrócić należy uwagę, że w rozpoznawanej sprawie poszkodowany wynajął pojazd o zupełnie innej klasie niż klasa pojazdu uszkodzonego. W ocenie Sądu zasadą jest, że poszkodowany wskutek kolizji drogowej jest uprawniony do rekompensaty za szkodę w postaci kosztów najmu pojazdu zastępczego w wysokości odpowiadającej wysokości kosztów wynajmu pojazdu zastępczego o klasie odpowiadającej klasie pojazdu uszkodzonego, lecz nigdy o klasie wyższej. Po drugie podkreślić należy, że w sytuacji, gdy poszkodowany wynajmie pojazd zastępczy o klasie niższej niż klasa pojazdu uszkodzonego, to może domagać się zwrotu kosztów najmu według stawek obowiązujących dla wyższej klasy pojazdów, jednakże w wysokości nie wyższej niż zaoferowana mu przez ubezpieczyciela. Oznacza to, że nie było w okolicznościach przedmiotowej sprawy podstaw do uwzględnienia stawki najmu pojazdu klasy C wynikającej z tabeli pozwanego (k. 37), tj. 95,00 zł netto za dobę. Sam bowiem fakt, że poszkodowany w firmie innej niż współpracującej z ubezpieczycielem wynajął pojazd klasy niższej (klasy C) za stawkę wyższą niż w ofercie ubezpieczyciela dla tej klasy, nie oznacza, że odszkodowanie związane z najmem należy obniżyć do stawki najmu pojazdu do klasy niższej. Prawidłowa realizacja obowiązku współdziałania z ubezpieczycielem i minimalizacja szkody nastąpiłaby bowiem w razie skorzystania przez poszkodowanego z oferty ubezpieczyciela dotyczącej pojazdu o tej samej klasie co uszkodzony (segment D), a zatem to ta stawka, w niniejszej sprawie w kwocie 130,00 zł netto za dobę – wyznacza poziom odszkodowania pozostający w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem (art. 361 § 1 k.c.) i nie zawyżonego ewentualnym niewłaściwym działaniem poszkodowanego (art. 362 k.c.). Powyższe oznacza, że nie można przyjąć stawki wskazanej przez powoda w pozwie, tj. jak dla pojazdu klasy C (140,00 zł netto). Należy bowiem zauważyć, że pozwany przesłał informację, z której wyraźnie wynikało, że poszkodowany nie jest zobowiązany do skorzystania z oferty wypożyczalni. Pozwany jednak zastrzegł, że w razie najmu od innego podmiotu odszkodowanie zostanie ustalone w oparciu o wysokość stawek obowiązujących w jego wypożyczalni. Ponadto przykładowe oferty wśród których znalazła się stawka z segmentu D za kwotę 130,00 zł netto (k. 37). Pojazd uszkodzony należał do takiego właśnie segmentu. Tym samym, poszkodowany powinien sobie zdawać sprawę, że ewentualna rekompensata będzie do kwoty, jak dla pojazdu uszkodzonego, tj. do kwoty 130,00 zł netto (159,90 zł). Ponad tą kwotę poszkodowany zmierzałby do zwiększenia rozmiarów szkody.

Wobec powyższego Sąd uznał, że przy takim założeniu zasadnym było przyjęcie stawki na poziomie 159,90 zł brutto, za okres najmu 4 dni, co dawało kwotę 639,60 zł. Skoro pozwany wypłacił z tego tytułu 476,40 zł, to powodowi należała się kwota 163,20 zł. W pozostałym zakresie powództwo okazało się nieuzasadnione

Nadto, zasadne było żądanie odsetek ustawowych od tej kwoty 10 sierpnia 2019 r., na mocy art. 481 § 1 k.c.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 zdanie drugie k.p.c., co było uzasadnione wygraniem sprawy przez powoda w przeważającej mierze. Na zasądzone od pozwanego koszty procesu w kwocie 137,00 zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 30,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej – 90 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17,00 zł.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.